

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

2. De materia voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

C A P. II.

De materia voti.

Quod voto promittitur debet esse in potestate¹ vouentis, vnde sequitur factum alienum voueri non posse.

Iritum est votum, nunquam venialiter peccandi² ob moralem eius impossibilitatem, quia moraliter impossibile est vitare omnia venialia, quæ fiunt cum deliberatione imperfecta: Validum tamen est votum, nullum peccatum cum plena deliberatione committendi, quia hoc possibile est cum Dei gratia. Item validum est votum ab omnibus mortalibus abstinenti, quia possibile.

Si pars voti impossibilis sit, quæ in sensu composito, seu dependente à toto promissa sunt, corrumpit totum votum. V. C. si vouens se Ecclesiam ædificaturum, & paupertate postea superueniente non possis, non teneris ædificare Capellam; Aliud est si 1000. aureos elemosynæ voueas, & postea totum non possis, debes largiri quantum potes. Ratio discriminis est, quia in priori voto materia est indiuidua & per modum vnius copulati promissæ præsumitur. In posteriore autem materia est indiuidua, & per modum pluriam promissa, nisi de contraria vouentis intentione constet. Qui vouit, se peregrinaturum in Cilicio, si peregrinari non possit, non tenetur induere ciliciū, quia hoc tanquam accessorium vouit: ruente autem principali, ruit etiam accessorium, non vice versa.

NB. Quod si duo vota non dependeant à se invicem, vno impossibili facto, non nititur altero, quia vtile pro inutili non debet vitari, Si vtile ab inutili sepa-

sepa-

separari possit V.C. si voueris ieiunium integrè septimanae & omnibus diebus ieiunare non possis, debes ieiunare quibus potes. Si puella vouerit castitatem, si postea fornicatur, debet seruare castitatem, si vouentis intentio fuerit, vouere omnia, quae uirginitas in se complectitur; secus si suum claustrum, qui vouet, quod oraturus sit humi stratus quotidie decem Pater noster & Aue; si humi non potest debet saltem orare.

4 Si quis plura uota, ea impossibilia edat, seruare debet, quod dignius est, alioquin si paria, aut si dubitetur, seruetur prius, posteriori: Ratio; cum enim qui uis recte & laudabiliter uotum suum commutare possit in aliud opus melius, Deoque gratus est, sequitur, quod edito uoto de tali opere ad hoc etiam obligetur. Confirmatur: Nam duobus praeceptis concurrentibus, quorum unum impleri non potest, quod minus dignum est, cedit digniori: Uotum autem est, quasi lex quaedam, quam sibi ipse quis imposuit.

5 Qui uouit aut iurauit, se non editurum uota sine Confessarij consilio, si postea non adhibito consilio uoueat, tenetur. Ratio: Quia, licet homo peccet, prauiucando uotum de confessario factum contra religionem; tamen quia ad ualorem uoti non requiritur, ut prudenter & sine peccato fiat, sed sufficit, si habeat obiectum bonum, & fiat cum sufficiente deliberatione ualeat. Excipe, nisi quis expresse decreuisset, se nolle imposterum uota sua sine consilio Confessarij edita.

6 Opus, quod uoto promittitur, debet moraliter bonum esse, utpote Deo gratum, si quis uoueat, mortale peccatum se commissurum (V.C. homicidium peccatum contra

contra iustitiam, & contra religionem, si veniale, venialiter peccat, quid si tamen veniale promittat, quasi Deo placeat, quasi Deo placeat, erit irrisio & peccatum blasphemiae mortale.

NB. Votum peregrinationis die festo ingrediens à Missæ audicione irritum est; Excipe, nisi peregrinatio sit maioris momenti ad Ecclesiæ utilitatem, & Dei honorem cedens res Ecclesiastico præcepto impossibili, ideoque in tali casu non obliganti anteponi possit.

Finis praus tenens se ex parte rei præstitæ votum viciat, secus si teneat se ex parte vouentis, V. C. si quis votit, se Eleemosynam daturum ad vanam gloriam captandam, ita vt Eleemosynæ largitio facienda sit vanæ gloriæ causa, nulla oritur obligatio voti, quia malum est, eleemosynam dare iactantiæ causa.

Qui autem gloriæ aucupandæ gratia coram alijs vouit, se eleemosynam daturum, is rem bonam vovet, quamvis malè, ideoq; voti religione tenetur. Quod si verò ad consequendam à Deo rem illicitam, Eleemosynam tanquam medium ad impetrandam à Deo rem illicitam est mala & blasphemæ operatio.

Valet votum tale, si ex fornicatione, nulla prole concepta, infamiam vitauero.

Opus secundum se indifferens vtpote otiosum, non potest esse materia voti, nisi sine bono cohonestetur, V. C. Voueo, me non intraturum talem domum, quia occasio est medium peccandi.

Opera bona, quæ sub præcepto sunt, etiam possunt esse materia voti, quia nihil obstat, eandem rem et diuersis obligationibus debitam esse.

Votum rei in se bonæ propter finem mere in-
diffe-

differentem in validè concipitur V. C. si quis voueat, se ieiunaturum, vt sumptibus parcat cum enim in moralibus species rei sumatur à fine; ideo si finis rei promissæ sit indifferens, totus actus ex obiecto indifferens erit adeoque inepta materia voti: Ad imitationem tamen temporalium bonorum valet votum tale, quia hæc à Deo petere honestum est.

- 11 Materia voti debet esse opus melius, quam eius oppositum. Cum enim Deo magis placeat opus, quod maius & melius est, quam eius oppositum. Sequitur Deo placitum & acceptum non esse, si homo se obligat ad faciendum minus, quia hoc ipso se obligat ad omittendum oppositum, quod melius est. Quare talis obligatio siue promissio Deo accepta non est. Per oppositum autem intelligitur carentia rei promissæ vel statim carentiæ, si melior sit Deo gratior, quam res promissæ, tunc promissum non obligat V. C. Ludere recreationis causa, comedere temperatè sunt actus honesti, plerunque tamen est irritum votum hodie ludendi, ieiunandi: Validum est votum non ludendi, ieiunandi, quia harum oblectationum voluntaria carentia, siue abstinencia, plerunque Deo gratior.
- 12 Matrimonium ordinariè non potest esse materia voti (quia status ipsi oppositus continentie melior ac beator est) sed in certis casibus V. C. si quis sine graui iniuria sponsæ vel liberorum ab ea conceptorum à sponsalibus recedere non possit, item si pariter Christianos sit conclusa in aliquo regno.
- 13 Plerunque illicitum est matrimonium eo animo contrahere, vt postea deserta ac decepta coniuge Religionem quis ingrediatur iuxta Nauarr. Sanchez & Suar. ex communi sententia.

Validum est votum non acceptandi Episcopatum, nisi necessitas cogat, quia honestum & conferat hominem in humilitatis custodia & à periculo ambitionis auocat: Alioquin Episcopatus quidem & status perfectissimus, sed non ideo, quia ad perfectionem consequendam ex se multum promouet, sed potius, quia supponit & requirit perfectionem in salciante.

C A P. III.

De obligatione voti.

Quod quis voto promisit, præstare obligatus est (iuxta Isa 19. *Colent eum in hostiis, & muneribus & vota uenturum Domino, & soluent*, quia habet rationem debiti.) Imò in externo foro Ecclesiastico uouens ad executionem compelli potest. Ratio, quia ad Ecclesiastici Iudicis officium pertinet impedire, ne grauius crimina committantur, cuiusmodi est sacrilega transgressio voti.

Transgressio voti ex genere suo mortalis est, (quippe qua tendit ad fidelitatem Deo ex obligationis virtute præstandam iuxta Apost. 1. Timothi. *Habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt*. Sed materia leuitatem fit venialis, V. C. si quis uouet, se recitaturum 3. Pater noster & Aue: Ratio, quia votum est quasi priuata quædam lex, quam quisque sibi sponte imponit, ideoque eius obligatio ad modum aliarum legum explicanda est.

Votum in dubio interpretandi videlicet secundum naturam & conditiones rei promissæ, quia quisque promittens præsumitur tali modo se obligare uoluisse, sicut rei promissæ natura postulat.

D d d

Quod